



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus II. De Corpore debilitatis, & deformibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

ARTICULUS I.

De Corpore mutilatis.

2240. **C**ommunis doctrina est, quod ex mutilatione contingat aliquem irregularem fieri, ad Ordines 1. si careat digito necessario ad celebrandum sine scandalo; sic Barbosa in c. 1. h. t. n. 2. vel si careat manu, c. 6. eod. vel si careat pollice, vel indice, ex toto; non autem, si alio digito, ut notat Barbosa. cit. ex c. Lator, dist. 55. ubi n. 3. addit, si pars pollicis desit, & notabilem defectum non producat, neque Hostiam frangere impediatur, aut celebrationem sine scandalo, non induci irregularitatem, si nulla præcessit culpa. Si autem præcessit culpa, ex qua quis mutilatus est, induci irregularitatem; hinc casu, sed suâ culpâ, castratus, irregularis est; sic Barbos. in c. 3. ubi ponit exemplum castrati à marito, in scelere cum uxore deprehensi; vel quia ex copula cum muliere, morbo gallico infecta, castrari debuit: secus est, si ex iusta causa quis castratus sit; Barb. in c. 3. h. t. n. 1. & in c. 5. eod. n. 1. ut si hoc necessarium foret, iudicio Medici, propter infirmitatem, ut habet n. 2. Censent aliqui etiam irregularem fieri, qui ex indignatione sibi dentem evulsit; ita Sylvester V. corpore vitiatus n. 5. sed contrarium est probabilius ex Bonacin. de Censuris D. 7. q. 2. p. 2. n. 6.

2241. Præter hæc not. qui permittunt se castrari, vel sponte se ipsos castrant, non posse fieri Clericos; Rebuff. in praxi de Dispens. cum corpore vitiatis. n. 15. & Barb. in c. 5. h. t. n. 2. in fine; quamvis, si Sacerdos se ipsum castraret, vel virilia præscinderet, ex devotione; vel, ad declinandas tentationes, Episcopus (authoritate Papæ in hoc casu delegata) cum eo dispensare possit, ut exerceat suum officium præter Altaris Ministerium, c. significavit h. t. cum Barbosa ibid. n. 3. licet aliqui censent, quod etiam suâ. Mutilatio igitur tunc solum irregularitatem inducit, cum est ex culpa, vel causa. Ex causâ, cum per eam quis caret parte corporis ad functionem Ordinis necessaria; ex culpa, quando fit ex vitiati culpa, ut cum quis sibi nasum abscindit ex ira, vel aliquod membrum etiam non necessarium ad functio-

nem Ordinis; Zoësius h. t. qui tamen requirit culpam gravem, & quæ directè concurrat ad mutilationem. Idem dicit de deformitate, debilitatione, & scandalo.

ARTICULUS II.

De Corpore debilitatis, & deformibus.

EX debilitate corporis, vi cuius sine scandalo, vel periculo quis celebrare non potest, nascitur irregularitas ad Ordines, ut si quis habeat manum aridam ad Ministerium Ordinis inefficacem; Barb. in c. exposuisti, h. t. n. 2. vel habeat manus tremulas perpetuò, cum periculo subvertendi calicem. Demum etiam ex vitio corporis, inducente deformitatem insignem, vel causante scandalum, provenit irregularitas; sic Barbosa in c. fin. h. t. n. 4. quale autem corporis vitium ejusmodi deformitatem, vel scandalum pariat, Episcopi arbitrio remittitur; Barb. in c. 2. eod. n. 4. Hinc maculam in oculo habens sine magna deformitate, ex hoc capite non est irregularis; Barb. in c. 2. h. t. n. 2. nec carens præcisè unguâ, seu ungue pollicis, c. Thomas h. t. nec claudus, modò sine baculo ad celebrandum accedere possit, c. 57. dist. 1. de Consecrat. nec habens ampliatis digitos pedis; Zoësius hinc: secus est, si quis sit omninò cæcus, vel monoculus, lipus diu, & continuò, carens oculo canonico, nisi suppleat ejus defectum dexter; habens nasum abscissum, blæsus, ut non benè verba pronuntiet, auribus carens propriâ culpâ, valdè curvi, & gibbosi, laborantes podagrâ, vel scabie continua, Paralytici, leprosi &c. de quibus Barbosa p. 2. de Offic. & potest. Episc. allegat. 42.

Præter hæc not. 1. irregularitatem non induci ex amisso digito, vel ejus parte, si non requiratur ad frangendam Hostiam, nec scandalum, hoc est notabilem deformitatem pariat ex c. 1. h. t. & Layman ibid. n. 1. Not. 2. licet irregularis sit se ipsum castrans, vel castratus ab alijs, ut diximus n. 2241. hoc tamen non procedere de illo, qui vel absque genitalibus natus, vel in cunabulis sectus, vel in persecutione castratus est, per c. Ex parte. 3. h. t. Not. 3. ubi dubitatur, an deformitas, vel debilitatio corporis inducat irregularitatem?

gem? standum esse iudicio Episcopi. Sic Abbas in c. 2. de Cleric. agror. & Innocent. in c. significavit 4. h. 1. ibi: *Auctoritate nostra fretus, & tuâ*, prout videris expedire, concedas. Not. 4. ex hoc textu, glossam in præsentem, V. tuâ, inferre, in hoc casu Episcopum posse dispensare, id quod etiam approbat Gonzalez in cit. c. significavit, n. 4. casus autem in præsentem est de Presbytero, qui credens, se obsequium præstare DEO, sibi fecit virilia amputari, de quo nu. 2241.

ARTICULUS III.

Quis in hac irregularitate dispenset?

1144 **P**otestas dispensandi, cum ejusmodi corpore vitiatis, est solum penes summum Pontificem, sic Barbosa cit. allegat. 42. n. 57. V. c. non confidat. dist. 50. quamvis aliqui putent etiam Episcopum posse cum his dispensare, quando vitium est occultum, non impediens functionem Ordinis, nec notabilem inducens deformitatem, de quibus Layman l. 1. Summa tr. 5. p. 5. c. ult. à n. 2. modum autem, & praxim, supplicandi summo Pontifici pro dispensatione ad Ordines, & beneficia cum corpore vitiatis, tradit Pyrrhus Corradus in praxi dispens. Apost. l. 3. c. 6. n. 15.

2245. Not. autem 1. dispensationem pro oratore absente, regulariter committi Ordinario, vel cum hac clausula (ut inspecto per se ipsum, & considerato diligenter defectu) vel cum ista: *quatenus per se, vel alium, seu alios &c.* quo casu Ordinarius commisionem sub clausula: *per seipsum*, literarum executionem non poterit alteri sub delegare. Cum enim sit personalis, & demonstrativa ad oculum (ut notat Abbas in c. 1. de Offic. delegat) imponit necessitatem. Et ideo quando Pontifex non intendit impedire delegationem, utitur clausula posteriore.

2246. Not. 2. ex Corrado cit. n. 19. quandoque conceditur dispensatio in hac materia, etiam si defectus Romæ sit recognitus, nunquam oratori dari literas dispensationis, sed solum mandati de dispensando; nec ad Vicarium Episcopi, sed ad Episcopum tantum per c. 2. de Corp. vitiatis. ibi: *de macula verò, Archiepiscopo prædicto mandavimus.* Ratio tamen, quam red-

Tom. I.

dit n. 20. Corradus (quod ut plurimum ad officium Vicarij Episcopi assumantur viri rudes, & imperiti, qui neque prima norunt elementa legum) non videtur vera quoad ly, ut plurimum V. Azor p. 2. l. 3. c. 37. Contrarium enim, saltem in Germania constat.

Not. 3. in multis corporis defectibus, qui tamen non generant scandalum, seu notabilem deformitatem, & compensantur cum aliis bonis supplicantium qualitatibus, quandoque dispensari, ut in facti contingentia in exemplis demonstrat Corradus cit. à num. 26. qui n. 28. notat, claudicantes non posse uti baculo ad celebrandum; cum id summa ratione statutum sit in c. nullus Episcopus, dist. 1. de Consecr. ubi habetur, ut nullus presumat cum baculo introire, aut velato capite Altari DEI assistere; quoniam & Apostolus prohibet Viros, velato capite, orare in Ecclesia; & qui temerè presumpserit, Communionem privetur.

Et quamvis Navarrus Consil. 7. de Celebrat. Miss. n. 1. quoad secundum (de capite velato) dicat, quod id nullo jure, vel specialiter prohibeatur; & in fine, quod si causa esset dubia, & commodè adiri posset Episcopus, deberet ab eo impetrari dispensatio: fallitur tamen in hoc; cum extet cit. Capitulum, nullus Episcopus, quo id expressè prohibetur.

Not. 4. ex ipsius faciei deformitate (ut si vergeret ad monstrositatem, vel vultum ridiculum) non autem colore (an sit candidus, rubeus, vel niger, ut est in Mauris vel æthiope) impediri promovendum ad Ordines, ut censet Pilliucius tr. 9. de Censur. c. 6. à n. 165. nam talis deformitas revera plus scandali in celebrante affert, quam pietatis, aut decoris.

Not. 5. juxta Majolum l. 1. c. 21. n. 2. eos, qui faciem succo illinunt, aut crines, vel barbam tingunt, non nisi post penitentiam admittendos esse, & quandoque deponendos; sed hoc nullo jure probatur, ut notat Corradus cit. n. 33. dicens: quod, si ita esset, hodie quam plurimi egerent dispensatione.

Porro inter causas pro impetranda dispensatione in vitio corporis, ubi non generat talem deformitatem, quæ scandalum generet in populo, aut Divinis præstet impedimentum, ea communiter affer-

§§ 2

tur,